

ufo-nyt

SUFOI ©

35. årg. 1993

4. kvartal

Nr. 4

**Væsner set ved Odense
Hvor blev Planet X af?
Bil forfulgt af lyskugle
Hektisk aktivitet i Alarmcentralen**

Forsiden:

Den 18. august 1993 blev dette objekt set ved Odense.

Læs artiklen "Danske ufo-rapporter".
(Tegning: Henrik Klinge Pedersen)

Mystik over Nordsøen - se side 21

Indhold

Når spøgen bliver alvor	3
Danske ufo-rapporter	4
Fantastisk nordlys i 1770 - eller?.....	5
Rumprøver for fattigmand.....	5
Møde i september.....	6
Sidste nyt fra Polen.....	7
Hvad viser billederne fra Grønnedal?.....	8
Hvor blev Planet X af?.....	10
Konferencer.....	11
Kig på himlen.....	12
En ufologs dobbeltliv.....	13
Gå efter alt, der glimter.....	15
Mars-forbier.....	16
Verden er skør, men alligevel.....	17
Hvad de dog skriver!.....	18
Hvor ørnene bliver stedt til hvile.....	19
Får SUFOI nogen ufo-fotos?.....	20
Mystik over Nordsøen.....	21
Hvad der siden hændte.....	22
Utroligt.....	24

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 6, DK-2820 Gentofte
tlf. 86 28 90 61
giro 9 11 77 25
Normal ekspeditionstid: kl. 18-23

SUFOIs formål og ledelse:

Se side 3

Copyright:

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør.

Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan.

De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufo-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:

Kim Møller Hansen

Redaktionelle medarbejdere:

Ole Henningsen og Inge H. Svane

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen, Stefan Harboe Andersen, Dezsö Sternoczky

Produktion:

Sats og tryk er udført af SCOOP
Tryk, Valby - 31 16 44 90

Distribution:

Avispostkontoret, København V.

annoncer:

Redaktionen modtager gerne reprojekter annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Deadlines:

Den 15. december for stof til nr. 1, som udkommer den 15. februar 1994.
Den 2. april for stof til nr. 2, som

udkommer den 16. maj. Den 2. juli for stof til nr. 3, som udkommer den 15. august. Den 3. oktober for stof til nr. 4, som udkommer den 15. november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 1994 er Dkr. 207,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 50,00 (i alt kr. 257,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande.

Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (1993-97 incl.) for kr. 1.035,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.285,00.

SUFOIs Disketteservice 1994 koster kr. 120. Det er en forudsætning, at du har abonnement på UFO-Nyt.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs medlemsarkiv: Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå

Skandinavisk UFO Information SUFOI

Postboks 6 ○ 2820 Gentofte

Formål

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af uføenømenene ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOIs opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et uføenømen forstår vi et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklæres som værende et kendt, naturligt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet. Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd. Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

Daglig ledelse

Per Andersen (formand), Klingseyvej 28, 2720 Vanløse. 31 71 96 64.

Bo Nielsen (næstformand, alarmcentral), Kunnerupvej 21, Kolt.

8361 Hasselager. 86 28 90 61.

Toke Haunstrup (næstformand, rapportcentral), Tollundvej 13, 8600 Silkeborg. 86 85 11 85.

Øvrige repræsentantskab

Jørgen Bengtvig (arkivar), Galgebakken Skrånt 3-15A, 2620 Albertslund. 42 64 44 69.

Torben Birkeholm, Aadalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.

Karin Frost, Mariehøj 244, 2990 Nivå. 42 24 42 19.

Jan Hansen (medlemsarkiv), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Kim Møller Hansen (fotoafdeling), Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted. Erling Hegelund, Kildegårdsvej 88, 5240 Odense NØ. 66 10 39 00.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 53 94 11 69.

Finn W. Kalvik, Armauer Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge.

Kontakt for UFO-NYTs læsere i Norge. 55 28 01 26.

Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.

Martin Lyck, Bag Volden 20, 6392 Bolderslev. 74 64 66 58.

Brian Møller, Aabenraavej 14, Kiskelund, 6340 Kruså. 74 67 04 54.

Peter Nørgaard (foredragsafdeling), Dalvinget 68, 8600 Silkeborg. 86 80 13 15.

Inge H. Svane, Mejbyvej 610 D, Hårup, 8530 Hjortshøj. 86 99 92 39.

Når spøgen bliver alvor

Tirsdag den 7. september ringede en god ufobekendt til mig og fortalte, at "Københavnnerkanalen" om lidt ville vise et indslag om en meget spændende ufosag. Det var derfor med spænding, at jeg satte mig foran fjernsynet.

"Københavnnerkanalen" er en fælles kanal for en række mindre københavnske lokal-tv stationer, herunder Vesterbro Lokal-TV, som havde lavet ufoprogrammet.

Da programmet kom, fik det mine nakkehår til at rejse sig! Historien var helt fantastisk: Et kraftigt lys tæt ved jorden i Enghave Park kl. 2 om natten og adskillige vidner; børn, der var stået op af sengen og kikkede ud af vinduet, mens de nynnede en melodi; de samme børn, der havde mistet taleevnen; og læger, der ikke kunne finde en forklaring; døde ænder på stedet og anmeldelser til politiet. Dette var blot nogle af aspekterne i sagen.

Jeg blev dog hurtigt mistænksom. Den såkaldte "ufoekspert", som blev interviewet, havde jeg aldrig hørt om. Det havde telefonvæsenet i øvrigt heller ikke, da jeg ringede til oplysningen. Det interviewede vidne var heller ikke til at lokalisere. En opringning til Vesterbro Lokal-TV bekræftede min mistanke: Det var et fupnummer, en spøg! Desværre havde man "glemt" at sætte et skilt på efter indslaget om, at det var det rene opspind.

Nu er det ikke sådan, at jeg ikke kan lide en spøg. Faktisk har jeg selv et par med, når jeg holder foredrag om ufoer. Men dette tilfælde er anderledes, specielt fordi det ikke fremgår, at der er tale om fup.

Der er tre meget uheldige aspekter i en sag som denne:

1) Det er altid uacceptabelt, når et medie anvender deres indflydelse på befolkningen til at udbrede forkerte

oplysninger. Når det gøres bevist, er det utilgiveligt.

2) Selv om seerskaren til Vesterbro Lokal-tv næppe kan være stor, så må man dog antage, at der er andre end mig, der har set udsendelsen. Bortset fra de få, der som jeg ringede til tv-stationen og fik historien afkræftet, er der en del mennesker, der nu går rundt og tror, at der landede et ufo i Enghave Park med voldsomme konsekvenser til følge.

3) Det værste er dog, at der nu igen er tilføjet urigtige oplysninger til myten om ufoerne. Andre ufoorganisationer, grupper og enkeltpersoner, der ikke arbejder så grundigt som SUFOI, vil givetvis tage historien til sig med kyshånd. Her er endnu et "bevis" på ufoernes udenjordiske og mystiske natur. Visse vil endda hævde, at når Vesterbro Lokal-tv siger, at det var et fupnummer, så er det fordi, tavshedsgruppen har været på spil: De har simpelt hen fået mundkurv på og kan ikke længere tale frit om sagen.

Jeg vil ikke blive forundret, hvis vi om 5 eller 10 år stadig ser historien omtalt i danske og udenlandske ufobøger og tidsskrifter som en "en af de mest spændende sager fra Danmark". Der er utallige tilsvarende eksempler at drage frem.

Producenterne bag programmet har sikkert moret sig meget. Desværre på bekostning af alle de andre, der er blevet ført bag lyset. Dermed har Vesterbro Lokal-TV pådraget sig samme moralske ansvar som traditionelle bedragerere, der bliver retsfulgte. □

AF PER
ANDERSEN

Danske ufo-rapporter

AF ERLING
HEGELUND

Flyvende boomerang

En pensionist i vejle er om aftenen efter TV den 13. august 1993 kl. 23.45 ude på terrassen for at se, om der er nogen stjernesud fra sværmen den foregående aften. Mens han står og betragter mælkevejen og de mange stjerner, ses pludseligt 7 lys svæve på himlen fra nord langs mælkevejen i sydlig retning. Lysene er anbragt vinkelret på hinanden, med 4 lys i det ene "ben" og tre i det andet.

På 4-5 sekunder krydser de himlen i zenith og forsvinder bag nogle træer. Vidnet flytter sig for at se efter lysene bag træerne, men da er de væk.

Lysene er klare som stjernelys, konstant lysende, og fænomenet er helt lydløst. Nogen form på "objektet" var det ikke muligt at se.

To objekter ved Samsø

Den 9. oktober 1989 kl. 03.00 havde en elev på Samsø Højskole en sjælden oplevelse. Han kunne ikke rigtig falde i søvn, og stod så op og gik hen til skydedøren i værelset, hvor han kiggede ud over fodboldbanen og markerne bagved.

I en afstand af ca. 500 meter ser han pludselig "noget" komme imod sig.

Han åbner dørene og ser, at det er to objekter, som svæver i lav højde - det ene efter det andet. De flyver ikke helt ens i luften. Formen er diskosformet med 12-15 hvide lys rundt i undersiden af kanten. Der høres hele tiden en svag summen.

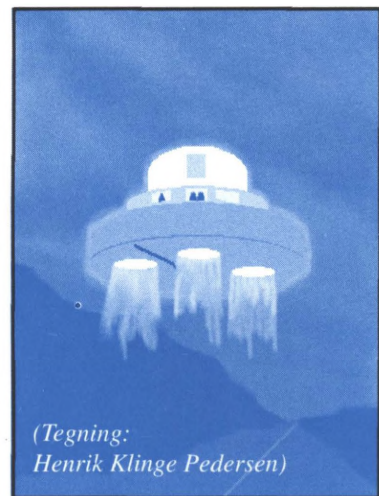
Da de er 3-400 meter fra observatøren, standser de kun få meter over en række graner og bevæger sig nu langs træerne. Lysene bliver herefter svagere og går fra billysstyrke til parkeringslysstyrke. Ganske langsomt flyver de videre, hvorefter det ene forsvinder bag nogle træer, som hører til en gård. Det andet kan endnu ses et stykke tid, hvorefter også det synker ned bag træerne, og de er nu helt væk.

Vejret var stjerneklart, og observationstiden var ca. 5 minutter.

Ufo-væsener set ved Odense

Et vidne i den sydøstlige del af Odense havde den 18. august 1993 kl. 20.15 en meget interessant observation.

Vedkommende kører ad en cykelsti på vej hjem, da en fugl skræpper

op i et stort træ ved siden af stien. Observatøren kigger op og ser et stort objekt svæve over træerne. Objektet er i tre etager. Den nederste del er sortbrun og er den bredeste af etagerne. Ovenover er der en "kabine" med 4 vinduer og øverst en mindre "kabine" med ét vindue.

Fra vinduerne udsendes der et kraftigt gult lys. Bag vinduerne ses 2-3 ufonauter i silhuet. Kun det øverste af overkroppen og hovedet kan ses i vinduerne. Den ene laver en håndbevægelse som for at give et tegn eller en ordre.

Objektet flyver herefter hen over cykelstien lidt fremme foran vidnet. Her drejer det rundt og vipper samtidigt lidt, så undersiden tydeligt ses. Underneden sidder 3 kraftige hvide lys i en trekantformation, og der er også en slags vinkelret rør. Imens objektet drejer, falder det lidt i luften, men genvinder hurtigt højde og begynder nu at flyve samme vej tilbage.

Der hørtes ingen lyd, ligesom der ikke blev set nogen form for røggasser fra objektet. Vidnet bemærkede, at en pony, som stod og græssede ved siden af cykelstien, var meget urolig og dansede fra side til side, hvilket den aldrig plejer at gøre.

Ufoet forsvandt ind over den sydlige del af Odense. Observationstiden var ca. 30 sekunder.

Oplevelsen blev omtalt i TV-Fyn den 5. september, hvor der også blev efterlyst andre vidner. Endnu har ingen meldt sig med observationer, der ligner denne. □

Det var i dette område, at ufoet og de mærkelige væsener blev set.

Ponyen ses til højre i billedet. (Foto: Erling Hegelund)

Fantastisk nordlys i 1770 - eller?

Præsten Christoffer Sølling blev født den 24. april 1729 i Kolding som søn af skomager Peder Nielsen Sølling og Marie Christoffersdatter. Foruden sin præstegering var der det specielle ved Christoffer, at han på et tidspunkt begyndte at føre dagbog. Han skrev om sine oplevelser i en bog, hvor han på omslaget skrev "Memorabilia et Notati Diurna".

Ved den 18. januar 1770 står der skrevet: "Torsdagen den 18. Januar 1770 lod sig see nogle usædvanlige stærke Nordlys, som vare ikke alene ildrøde, men og som blodrøde, og da Jorden samme tid var belagt med Sne, var det ligesom det kunde have været overslagen med Blod af den Reflexion, som Nordlysene gav fra sig.

De begyndte om aftenen at brænde op fra Nordvest ungefær Kl. 6 slet, men det varede ikke længe, før de udbredte sig over hele Horizonten. I Midten var ligesom en Sol, der gav fine Straaler ud til alle Sider, hvilke forestillede adskillige Coleurer baade gule, blaa og grønne, dog vare de mest røde, og saa klartsinnende, at endskiønt det var sidste Quarter af Maanen, kunde man dog se lige saa godt, som ved Fuldmaane.

Dette Phænomen vedvarede til henved Midnatstid, da de ildrøde Straaler gik ned i Søndnen, som den Slags dog sjælden plejer at gjøre. Ingen af de gamle, af hvilke her i Sognet leve nogle, som ere nogle og 80 til 90 Aar gamle, kunde erindre sig saadanne Nordlys". □

Koldingbogen 1981, s. 15
/pa

To beretninger fra Karup

Vi har modtaget denne rapport fra en kvinde, som bor sydvest for Karup. Observatøren havde været hos lægen om dagen, men følte sig ikke godt tilpas hen på aftenen den 26. april 1993 og gik derfor ud for at trække frisk luft. Klokkeren var 02.15, og kvinden satte sig på en stol og betragtede himlen. Her fik hun øje på en "dragelignende lysende genstand."

Observatøren blev urolig, da den lysende genstand langsomt bevægede sig hen mod hende. Hun skyndte sig ind i huset, men følte sig konstant iagttaget.

Genstanden var på størrelse med månen. Dog var lyset langt kraftigere, da det skar i øjnene.

Observatøren kunne også fortælle, at hun havde haft en ufooplevelse i vinteren 1967, hvor hun lige efter at være kommet hjem (klokken ca. 21.30) hørte lyden af vingesus fra vildgæs. Et par minutter fulgte hun lyden, som gik over mod nabogården. Naturligt nok så hun mod nabogården, da lyden pludselig forsvandt.

I stedet blev der tændt karrusellignende lys i den øverste del af en stor genstand. Den var tilsyneladende blevet "parkeret" af tre menneskelignende væsner, der kunne ses gennem et mandshøjt vindue.

Disse væsner havde travlt med, at "stille noget an - som et slags studie, hvor et kamera skulle stilles op." Observatøren blev ikke bange for dette syn, ikke før den yngste datter på 4 år begyndte at skrike og ville ind. Da de var kommet ind, hørte de ikke mere til genstanden. Observatøren spurgte datteren, hvorfor hun var begyndt at græde. Pigen svarede: "På grund af de 3 store mænd." □

Martin Lyck

Rumprøver for fattigmand

Tirsdag den 20. juli lidt over kl. 2 blev Bo Nielsen, leder af SUFOIs Alarmcentral, pludselig opmærksom på et kraftigt lysskær. Hurtigt henne ved vinduet kunne han se en lysende ildkugle. Den fløj med en kraftig orange hale hen over himlen fra vest mod øst efterfulgt af dumpe drøn.

Kort efter kimedede telefonen med folk, der havde set det usædvanlige syn. Det interessante og spændende for Bo Nielsen var, at han denne gang selv havde set det fænomen, som folk ringede om. Og der var ingen tvivl. Det var et meteor.

Søværnet Operative Kommando (SOK) i Århus fik at vide, at en mand fra Nordfyn kl. 02.07 havde set et rødt lys på himlen. Orlogskaptajn K. A. N. Sørensen modtog kort efter mange meldinger om fænomenet. Bl.a. fra søværnets redningscen-

tral i Norge samt fra Sverige. Politiets vagtcentral i Århus fik ligesom mange andre stationer i Jylland meldinger fra borgerne.

Folk fra Århus, Fyn og Samsø fortalte også om dumpe brag, der skyldtes meteorittens gennembrud af lydturen på vej gennem atmosfæren. Kort- og Matrikelstyrelsens seismologiske station i Mønsted ved Viborg registrerede trykbølger fra jordoverfladen kl. 2.13 den pågældende nat, oplyste statsseismolog Jørgen Hjelme.

Dr. Vagn F. Buchwald fra Danmarks Tekniske Højskole var glad for de mange henvendelser og oplysninger, som også han fik i anledning af observationen. Buchwald er en af verdens førende meteoritforskere og naturligvis altid interesseret i nærmere detaljer i sin jagt efter eventuelle danske meteoritter.

Ikke mindst lederen af det nye planetarium i Århus, astronomen Ole J. Knudsen, var stærkt involveret i

eftersøgningen af meteoritten. Efterlysninger i dagspressen og TV-optræden gav mange nye henvendelser. Ole J. Knudsen forsøgte at fastlægge meteorittens bane over himlen og ikke mindst interessant - det eventuelle nedslagssted. Men desværre tyder alle indsamlede data på, at meteoritten, hvis den nåede helt ned, landede med et plask i Kattegat nord for Røsnæs ved Kalundborg.

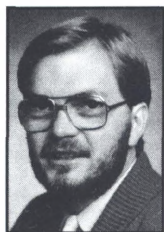
Denne spændende hændelse viser helt tydeligt, at det vil være en fordel for alle involverede parter, hvis man får et mere formaliseret samarbejde. Det kunne måske sikre os fund af flere danske meteoritter, hvis samarbejdet kunne intensiveres om denne type observationer mellem SUFOI og f.eks. SOK, FTK, Astronomisk Selskabs Meteorsektion, Dansk Ildkugle Central, DTH, Geologisk Museum, de forskellige planetarier og andre involverede. □

Ole Henningsen

Møde i september

Det halvårslige møde i SUFOIs repræsentantskab betød denne gang, at Per Andersen blev ny formand for SUFOI, og Toke Haunstrup blev nyt bestyrelsesmedlem. Peter Nørgaard ønskede efter to år som formand at trappe lidt ned.

AF PETER
NØRGAARD

Natur over Manhattan

Weekend-mødet begyndte lørdag over middag med et par spændende indlæg bl.a. om en bortførelsessag fra New York. Senere var der en generel debat om UFO-Nyt.

Per Andersen fortalte medrivende om den såkaldte Linda Cortile-sag fra New York. I november 1989 kontaktede Linda forfatteren Budd Hopkins, der bl.a. har specialiseret sig i hypnose som middel til at "afsløre" fantastiske nærkontakter med rumvæsner. Hun kunne huske brudstykker af en mærkelig nat, hvor hun havde følt sig som lammet, mens hun lå i sengen. Der var noget lys uden for vinduet eller i lokalet. Hun prøvede at vække sin mand, der lå i sengen ved siden af, men det lykkedes ikke.

Under hypnosen fik hun bekræftet sin fornemmelse af, at der var sket noget mystisk. Hun fortalte nu, at hun var blevet bortført om natten af tre væsner, der havde "trukket" hende med ud gennem soveværelsesvinduet flere etager over Manhattans gader. I en søjle af lys havde de taget hende med ud til et ventende rumskib, der var forsvundet ned i vandet under en af de mange broer. Senere på natten blev hun bragt tilbage, men kunne altså ikke huske ret mange detaljer.

Efterfølgende er der dukket et par anonyme vidner op, og Hopkins har oplyst, at han ligger inde med flere afgørende beviser, som endnu ikke er offentliggjort.

Der er i det hele taget mange detaljer i sagen, som vil blive behandlet særskilt i UFO-Nyt. Per Andersens indlæg på mødet gav anledning til en god diskussion om de påståede bortførelsessager og værdien af hypnose som konkret middel til at få dis-

se "skjulte sager" frem. Sagen har også optaget mange forskellige ufo-interessererede i USA, og alle venter nu spændt på den bog, som ifølge Hopkins og Linda Cortile vil udkomme senere i år.

Ufoer i UFO-Nyt

Sidst på eftermiddagen fortalte UFO-Nyts redaktør Kim Møller Hansen om procedurer, form og prioritering af indhold i vores blad. Der er en forholdsvis lille, fast skare af personer, der skriver til UFO-Nyt. For at SUFOI kan levere et godt produkt til tiden, er der mange ting, som skal klappe op til deadline. I god tid inden da skal der fx tænkes over mulige illustrationer til en artikel. Evt. skal en af UFO-Nyts tegnere inddrages.

Omtale af danske observationer prioriteres højt og vil typisk blive placeret forrest i bladet. Vi tilstræber, at det er de lokale rapportoptagere rundt om i landet, der skriver om de observationer, de selv har undersøgt. I UFO-Nyt vil læserne fortsat kunne finde artikler om andre relevante emner, som fx udenlandske observationer, ufo-teorier, astronomi og rumfart, nyt om aktiviteter og personer i SUFOI samt boganmeldelser.

Vi hører fortsat meget gerne kommentarer fra læserne - eller forslag og gode råd, så UFO-Nyt kan blive endnu bedre. Men ét er sikkert: UFO-Nyt vil fortsat handle om ufoer.

Tak til Arne S. Pedersen

Søndag den 12. september 1993 kl. 9.30 et sted i København. SUFOIs

formand bød velkommen til de fremmødte repræsentantskabsmedlemmer. På programmet stod de sædvanlige punkter med fx godkendelse af regnskabsberetning og nyt budget. Regnskabsafdelingen kunne med tilfredshed konstatere, at SUFOI pt. har en rimelig økonomi, men at der bestemt fortsat er behov for flere nye faste læsere.

Der var ingen nye på valg til repræsentantskabet, men vi måtte desværre sige farvel til vores flittigt arbejdende rapportoptager i København, Arne S. Pedersen. På grund af en tur til Kina, kunne Arne ikke selv være til stede, men her skal lyde en stor tak til Arne for indsatsen gennem de ca. 8 år, han har arbejdet for SUFOI. Rapportarbejdet på Sjælland koordineres fremover af Karin Frost, Mariehøj 244, 2990 Nivå.

Som nævnt blev næstformand Per Andersen valgt til ny formand for SUFOI. Med Pers mangeårige interesse for emnet og store ufo-viden kan SUFOI trygt se fremtiden i møde med Per som "kaptajn". Per Andersen takkede den afgående formand Peter Nørgaard for godt samarbejde (og for et meget vellykket rapportoptagerkursus; red. bemærkning).

Den kun 18-årige Toke Haunstrup blev valgt ind i bestyrelsen. Trods sin unge alder har Toke allerede i 4 år været aktiv i SUFOI. Bl.a. som rapportoptager og med analyseprojektet PADUR, der flere gange har været omtalt i UFO-Nyt. Toke har også overtaget Rapportcentralen fra Peter Nørgaard. Den nærmere fordeling af ansvarsopgaver i bestyrelsen aftales på et efterfølgende bestyrelsesmøde.

Mødet forløb fint. Det næste repræsentantskabsmøde afholdes i marts 1994 i Århus-området. □

Sidste nyt fra Polen

Stor kugle følger bil

Et par, Krystyna og Zbigniew B., kørte i bil fra Poznan til Berlin den 9. marts 1989. Omkring klokken 17.15 kørte de ad rute E8 mellem Rzepin og Swiecko. På højre side af bilen var der tomme marker, og på venstre side var der en skov. Pludselig opdagede Zbigniew B. en kugle over skoven. Kuglen havde samme hastighed som bilen og fløj parallelt med vejen.

Med ét fløj kuglen hurtigere end bilen og ca. 100 m længere foran bilen. Kuglen var orangefarvet og omtrent på størrelse med en bil.

De to vidner standsede for at se nærmere på dette mærkelige fænomen. Kuglen holdt sig i samme afstand fra vidnerne, men skiftede til en mere dyb, orange farve for derefter at gå over i en bleg farve. Derefter lettede kuglen. Vidnerne kunne bagefter fortælle, at de hverken hørte nogen lyd eller havde følt sig påvirkede af fænomenet på nogen måde.

Pilot ville undgå kollision med ufo

Den næste observation fandt sted den 16. maj 1980, men blev først registreret i 1990. Hr. Slawomir fløj i et letvægtsfly af typen Pirat fra Rudniki til Strzalków og fra Dzialoszyn til Rudniki igen. Klokken ca. 15.00 kom han til Dzialoszyn tæt ved en betonfabrik, og han befandt sig i 800 meters højde.

Pludselig opdagede han en "ting", som fløj hurtigt op imod ham. Ufoet nærmede sig hurtigt hans fly og fløj ind foran det. Slawomir ville undgå en kollision med ufoet og tog farten af til 80 km/t og drejede af. Men ufoet placerede sig igen foran ham kun 100-150 meter væk.

Ufoet var trekantformet og havde en grøn/brun farve. Der var intet cockpit. Ufoet var fuldstændig lydløst og efterlod sig ingen spor. Da letvægtsflyet var færdig med at dreje, standsede ufoet. Pludselig fløj det meget hurtigt væk og forsvandt i horisonten. Observationen varede ca.

30-40 sekunder.

Ufonauter sender lysstråle mod jæger

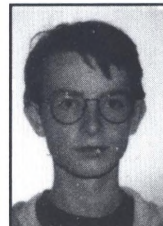
Hr. Adam Z. var på ferie i Olsztyn i 1982. En morgen stod han tidligt op og tog sin riffel. Han ville på andejagt ved en sø i nærheden.

Klokken fem om morgenen var han ved søen, men efter et stykke tid hørte han en mærkelig brummende lyd. Næsten samtidig med denne lyd så han en mærkelig genstand. Den var mørkegrå, mat og havde en jævn overflade. Genstanden befandt sig 1,5-2 meter over vandoverfladen. Vandet lige under ufoet så ud til at koge!

Observatøren følte, at nogen observerede ham meget intenst. Geværet blev pludselig meget varmt, og han smed det fra sig. Han vendte sig og lagde mærke til to væsener. De lignede rødbrune plastikposer, og de udsendte gnister, mens de bevægede sig. De var 1,5-1,7 meter høje.

Efter et øjeblik stod væsenerne stille. Det ene udsendte en lysstråle mod observatøren. I det øjeblik følte han, at han blev undersøgt og "opmålt". Til sidst gik væsenerne tilbage mod ufoet, og det forsvandt. Senere, da observatøren vendte tilbage til søen, så han, at ufoet havde efterladt sig spor i jorden samt i planter ved bredden. □

AF MARTIN LYCK

Når du fornyer dit abonnement...

Omkring dette tidspunkt får du automatisk tilsendt et girokort, som du kan anvende til fornyelse af dit abonnement på UFO-Nyt.

Husk venligst følgende:

☞ Kuvertservice er på grund af ændrede regler hos postvæsenet nu obligatorisk for alle abonnenter i Norge og Sverige.

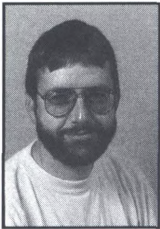
☞ Husk, at du selv skal skrive dit navn og adresse på girokortet (dit navn står på den del af girokortet, som SUFOI ikke modtager).

SUFOIs eneste indtægtskilde til vores aktiviteter er indtægterne fra UFO-Nyt. Vi er derfor glade for, at antallet af abonnenter vokser - men vi har brug for endnu flere. Alle indtægter går til SUFOIs arbejde. Ingen i foreningen modtager nogen form for løn for deres arbejde.

Hvad viser billederne fra Grønnedal?

"...Ildkuglen stoppede op. Fra starten havde den en hale af ild efter sig, men den var væk, da kuglen stod stille i ca. 4 minutter..."

AF KIM
MØLLER
HANSEN

Det var her på stranden ved Grønnedal, at Vita Jørgensen fotograferede en ildkugle over fjorden i 1979. I baggrunden ses Kûngnât-fjeldet. (Foto: Bruno Jessen)

Vita Jørgensens første foto af lysfænomenet. På det originale farvefoto har fænomenet en svag lyseblå farve, der mod kanten går over i en mørkere blå farve.

En del rapporter bliver vi aldrig færdige med. Nye oplysninger dukker op. Eller ubesvarede spørgsmål vendes påny. En af disse sager er Vita Jørgensens to billeder taget ved Flådestation Grønnedal på Grønlands sydvestkyst først på året 1979.

Sagen blev grundigt omtalt i UFO-Nyt nr. 2, 1987, men lad mig kort ridse hændelsesforløbet op.

Fru Jørgensen og hendes mand

var i 1979 ansat ved Grønlandskommandoen. En aften gik fru Jørgensen alene tur langs stranden og havde taget sit nye Kodak Tele Ekstra 32 kamera med. Pludselig så hun en ildkugle på størrelse med en håndbold komme med stor fart og hale efter sig skråt ind over Aftenfjeldet og Arsuk Fjord.

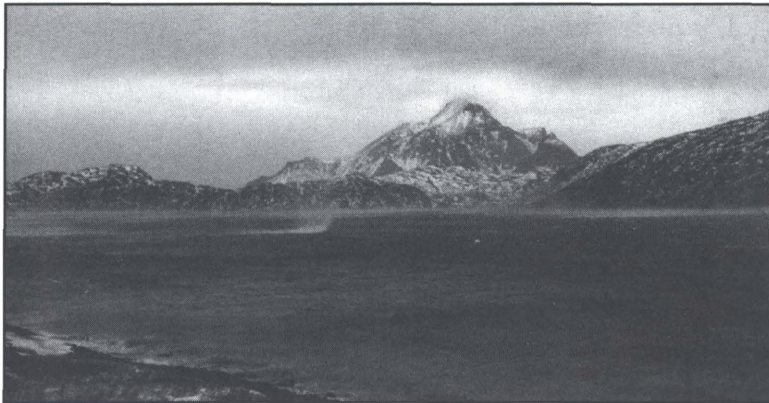
Objektet standsede og stod stille i 4 minutter. Derefter ændrede det ret-

ning og forsvandt ud over Kûngnât-fjeldet. Inden ildkuglen forsvandt, nåede fru Jørgensen at tage to billeder.

Danske analyser

SUFOI har haft det originale billedmateriale til rådighed, men kunne desværre kun få enkelte observationsdata fra fotografen. Vores undersøgelser fastslog, at billederne ikke viser det ildkuglelignende fænomen, som fotografen så, men nærmere et plankonveks "objekt", der kunne se ud til at være lavet af en gennemskinneligt materiale. Om billederne viser hele "objektet", kunne vi ikke fastslå.

"Objektet" kunne være en spejling af en lyspære i et vindue. At "objektet" har flyttet sig mellem de to billeder, kan således skyldes, at fotografen har flyttet sig i det rum, hvorfra billedet i så fald må være

På dette andet foto har fænomenet bevæget sig og ses yderst til venstre ved billedkanten.

taget. Problemet med denne forklaring er, at Vita Jørgensen fastholder, at billederne er taget udendørs nær stranden. Og vi har *ingen* grund til at mistro fru Jørgensen!

Som vi har oplevet før med andre danske fotosager, kan GSWs analyse ikke sige noget præcist om, hvad fru Jørgensen egentlig har fotograferet. Men analysen fastslår:

kan konstrueres ved at tage et foto gennem en glasplade eller rude, hvori en lyskilde reflekteres.

Altså i det store og hele det samme resultat, som SUFOI i sin tid nåede frem til uden brug af computerteknik. Vi ved således stadig ikke, hvad fru Jørgensen fotograferede denne vinteraften for snart 15 år siden. Kan nogen af læserne hjælpe os?

Grønnedal-ufoet er her udsat for "Edge Enhancement"-kantforstærkning. En teknik der bl.a. kan afsløre, om et objekt er ophængt i snore.

- lyset fra objektet er kraftigere end aftenhimmelen bag bjergene
- lyset stammer ikke fra et flylys, blinklys, lom-melygte, tændstik o.lign.
- lyset er meget tættere på fotografen end bjergene
- lyset eller fotografen har bevæget sig temmelig meget mellem de to billeder
- lyset har

Distance factoring-teknikken viser, at "objektet" er tættere på kameraet end baggrunden, idet "objektet" har et skarpere omrids.

Computer-analyse

SUFOI har tidligere haft udbytte af at få billeder computerfotografisk analyseret hos Ground Saucer Watch (GSW) i USA. Fx var vi med til at afsløre nordmanden Pål Kristian Vaags "ufo"-foto, som avisen VG havde købt af ham for 10.000 Nkr. SUFOI sendte billedet til GSW og betalte for at få det analyseret.

GSWs analyse afslørede, at "ufoet" var en træmodel ophængt i en snor. Da Pål Kristian Vaag fik dette at vide, indrømmede han svindelnummeret.

GSWs metode er ikke ufejlbarlig, men i håb om, at en analyse måske kunne kaste nyt lys over fru Jørgensens fotos, sendte vi dem til GSW.

samme lysstyrke og udseende, som en lysrefleks vil have.

GSW skriver i rapporten, at lyset kan være en refleks, og at billedet let

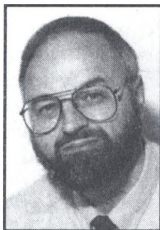
Color Profiling-teknikken antyder ifølge GSW, at lyset er en refleks af en slags. (Foto: GSW)

Hvor blev Planet X af?

Findes der en 10. planet i solsystemet - Planet X?

For nylig kunne man i astronomiske tidsskrifter læse, at jagten på Planet X nu kunne opgives, for der var i virkeligheden ikke noget at lede efter

AF OLE
HENNINGSEN

Interessen for den ukendte planet i vort solsystem går et godt stykke tilbage i tiden til observationer af planeten Uranus. Man kunne ikke få planetens position på himlen til at harmonere med de data, som man havde om andre planeter og solens tyngdepåvirkning. Derfor begyndte man at lede efter en anden ydre påvirkning.

Astronomen Clyde Tombaugh fandt i 1930 planeten Pluto som et meget positivt resultat af denne eftersøgning. Problemet er blot, at Pluto er så lille, at den alligevel ikke helt kan forklare problemerne med planeten Uranus' og til dels Neptuns "fejltagte" position. Heller ikke Plutos nyopdagede måne Charon har nogen nævneværdig indflydelse på tingene.

12 planeter - siger rumfolk

Ufo-kontaktpersonerne i 1950-60 fortalte vidt og bredt om deres opfattelse af solsystemets opbygning incl. en såkaldt usynlig planet bag solen. Amerikaneren George Adamski fortalte - også med rumfolkene som kilde - at der fx var i alt 12 planeter i

vort solsystem. Det er derfor vand på tilhængernes mølle, når astronomerne med mellemrum tager planetdiskussionen op igen. Ja, hvad sagde vi?

Adamski fortalte i øvrigt også, at de ydre planeter har blomstrende civilisationer samt klimaforhold og atmosfærer, der svarer til Jordens. Hans påstand endvidere, at de store planeter Saturn og Jupiter har langt lavere tyngdefelt, end vore videnskabsmænd har antaget. Derfor må vor forklaring på begrebet tyngdekraft på en eller anden måde være forkert, var hans konklusion.

Hvad med tyngdekraften?

I den forbindelse vil det være spændende at få forklaret, hvorledes disse planeter kan fastholde de mange måner i banerne, hvis planeternes tyngdekraft er "langt lavere". Astronomernes opdagelser samt data leveret af de senere årtiers rumsonder harmonerer heller ikke med blomstrende civilisationer på de ydre planeter. Måske mere med en blomstrende fantasi!

Fortsæt eftersøgningen

Amerikaneren Bob Harrington fra U.S. Naval Observatory i Washington D.C. fremlagde ved et foredrag i London i efteråret 1991 resultaterne af sine flerårige studier vedr. Planet X. Han konkluderede, at der nok kun var 50 procents chance for, at planeten eksisterede. Men han mente, at det også var nok til at fortsætte eftersøgningen.

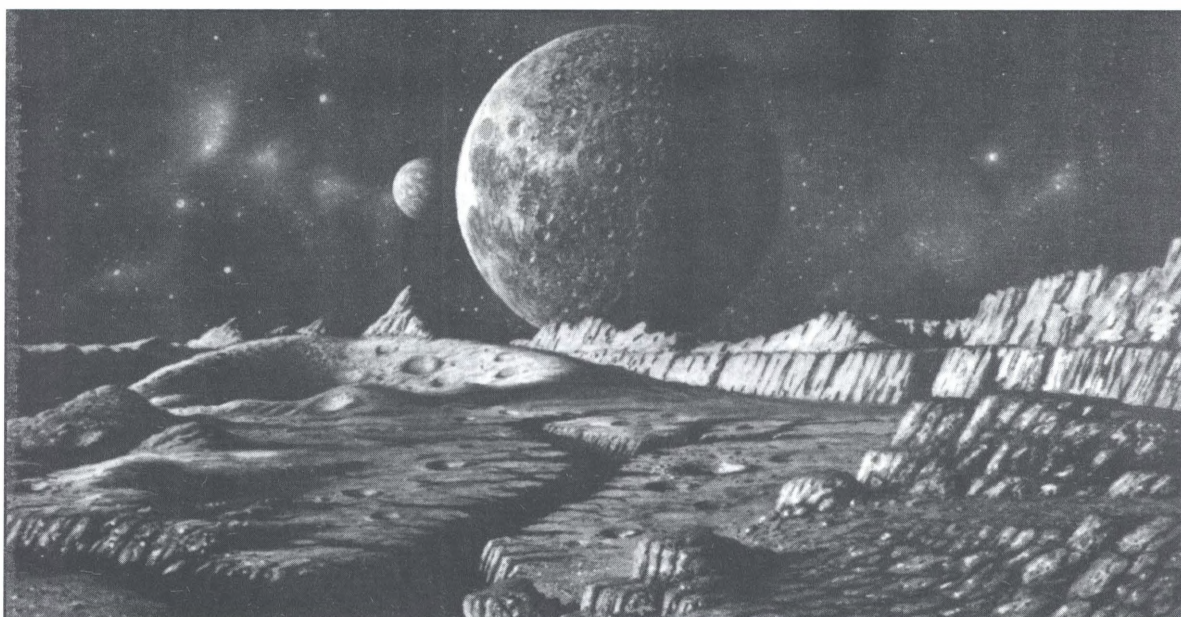
Harringtons beregninger tydede på, at der burde ligge en planet, der er fire gange så stor som Jorden, i en bane helt forskellig fra de øvrige planeters bane om Solen. Den skulle have en meget større banehældning og burde ligge i en meget langstrakt bane om Solen.

Bob Harrington forsøgte i lang tid at finde Planet X fra et observatorium i New Zealand. Herfra skulle der være optimale betingelser for at observere den del af himmelen, hvor planeten efter Harringtons mening burde findes. Men forgæves. Ikke det mindste tegn viste sig.

IRAS så ingen planet

Det var nu heller ikke så mærkeligt,

(Tegning:
Dezsö
Sternoczký)

kommenterede den engelske astronom Michael Rowan-Robinson, der var tilhører ved Harringtons foredrag. Planeten burde nemlig i givet fald være blevet opdaget af satellitten IRAS - der i 1983 afsøgte 70% af himlen for kilder til infrarød varmestråling. Man fandt flere hundrede tusinde nye infrarøde kilder, men ingen af dem havde bevæget sig. Det så man, da optagelserne blev sammenlignet med andre registreringer, der blev foretaget måneder senere. Og det ville et nært objekt som en ny planet have gjort!

Til gengæld har astronomerne fundet to småobjekter i yderkanten af solsystemet. Disse "miniplaneter", der formentlig består af snavset is, har fået de astronomiske betegnelser 1992QB1 og 1993FW. Men de har heller ikke indflydelse på beregningerne.

Påvirkning fra Oort-sky?

Man har så forsøgt sig med andre forklaringer på Uranus' spøjse baneopførsel. Den kunne måske skyldes en påvirkning fra den fjerne Oort-sky. Denne stofansamling omgiver hele vort solsystem og er i rummet placeret meget langt ude på den anden side af planeten Plutos bane. Der er tale om et område med en kæmpemæssig samling af mindre og større objekter som f.eks. støv, sten og kometer. Fra Oort-skyen stammer de kometer, som af og til passerer Jorden. Og måske kunne den store stofophobning selv på lang afstand påvirke planetbaner.

Glem Planet X

Her i efteråret 1993 offentliggjorde E. Myles Standish fra Jet Propulsion Laboratory i Pasadena i Californien en ny analyse. Den konkluderer, at der nu ikke længere er grund til at lede efter Planet X.

De data, som rumsonden Voyager har sendt tilbage til Jorden, er temmelig nøjagtige og har bevirket, at man har måttet foretage ganske små korrektioner af de store planets størrelsesangivelser. Og hvis man som Myles Standish anvender disse nyeste data, så passer baneberegningerne og positionerne for Uranus og Neptun tilsyneladende igen.

- Altså indtil videre! □

Konferencer

I august i år holdt de såkaldte skeptikere en konference i England. Under overskriften "Den 5. Europæiske Skeptiker Konference" afholdt man igennem 3 dage ved Universitetet i Keele en række foredrag om alt det overnaturlige, og hvorfor der ikke er realiteter bag sådanne fænomener.

Det meste af konferencen var helliget naturmedicin med indlæg af bl.a. redaktøren af Nature, John Maddox, og Dr. Willem Betz fra Belgien, der talte om forfalskninger inden for medicinen. Af øvrige indlæg kan nævnes Paul Kurtz fra CSICOP i USA, der talte om væksten i anti-videnskaberne og Dr. Susan Blackmore fra England, der talte om nærdød-oplevelser ud fra et kritisk synspunkt. Der var ingen foredrag om ufoer.

Er man mere til det ukritiske må kongressen i begyndelsen af december i Las Vegas lige være sagen. Her vil man kunne høre en lang række af de kendte - og i nogle tilfælde berygtede - personligheder inden for ufologien. Wendelle Stevens, der ikke just er kendt for sin kritiske holdning, vil vise nogle fotos fra sin store samling. Johannes von Buttlar fra Tyskland (ditto) og A.J. Gevaerd fra Brasilien skal også på podiet. Men listen af foredragsholdere omfatter også talere som dr. James Harder, dr. David Jacobs og dr. John Mack.

Foruden ufologerne vil en række kontaktpersoner optræde på slappeline i Las Vegas. For eksempel den kendte Charles Hickson, der angiveligt blev bortført i 1973 i Pascagoula, Mississippi. Hvad de fleste dog ikke ved er, at han fortsat mener, at han er i kontakt med rumfolk. Også Kathy Davis fra Budd Hopkins' bog "Intruders" samt Leah Haley og Licia Davidson vil fortælle om deres bortførelser. □

KILDE: Personlig korrespondance

/pa

SUFOIs Disketteservice

SUFOI tilbyder alle sine læsere en disketteservice. Fire gange om året får du en diskette med følgende:

- Allerede et stykke tid inden UFO-Nyt udkommer, får du alle teksterne i bladet på elektronisk form. Disse bliver lagt i en brugervenlig database, så du nemt kan bladre rundt i teksterne og søge efter bestemte ord mv.
- Du får også alle de tekster, som der hver gang ikke bliver plads til i det aktuelle UFO-Nyt.
- På disketterne følger også helt aktuelle oversigter over alle observationer indberettet til SUFOI (både dBase og almindelig tekstformat).
- Med SUFOIs elektroniske leksikon, der jævnligt opdateres og udvides, får du en enestående adgang til en masse oplysninger om SUFOI, observationer og ufoemnet generelt.
- Til sidst - men ikke mindst - udsendes der jævnligt PC programmer på disketterne. Det kan fx være inden for astronomi, astrologi, biorytmer mv.

Når du fornyer dit abonnement på UFO-Nyt, kan du samtidig indbetale 1994-prisen for disketteservicen på kr. 120. Husk, det er en forudsætning, at du har abonnement på UFO-Nyt.

Vi leverer alle gængse PC disketteformater - husk at anføre hvilket format du ønsker (3.5" eller 5.25").

Kig på himlen

Astronomiske fænomener i tidsrummet 15. november 1993 til 15. februar 1994

AF KIM
HORSEVAD

Total måneformørkelse

Den 29. november er vi i Danmark så heldige at have mulighed for at opleve en total måneformørkelse. Totaliteten er synlig i hele sin udstrækning over hele Danmark. Månen står op kl. 1517, og den partielle del af formørkelsen begynder kl. 0540 den 29. november. Totaliteten varer fra kl. 0702 til kl. 0750. Månen går ned kl. 0815, og Solen står op kl. 0813. Man kan så blot håbe på bedre vejr ved denne begivenhed end ved forårets partielle solformørkelse, som praktisk talt druknede i skyer!

Måneformørkelsen har sammenhæng med en anden begivenhed, nemlig en partiel solformørkelse den 13. november. Denne er dog kun synlig på Antarktis og dele af Sydamerika og Australien.

Planeterne

Merkur. I dagene omkring den 22. november er der meget gode muligheder for at iagttage solsystemets inderste planet. Merkur er egentlig ikke lyssvag. Den er blot så tæt på solen, at den sædvanligvis ikke er til at observere mod en rigtig mørk himmel. Den 22. november har man

dog chancen, idet Merkur denne dato står op 2 timer og 15 min. før Solen. Merkur står op kl. 0550, medens Solen først står op kl. 0801.

Merkur skal findes på den sydøstlige himmelfære. Man kan nogle dage i forvejen notere sig den retning, hvor Solen står op. Merkur vil da (med meget lille afvigelse) kunne findes i samme retning.

Venus. Indtil slutningen af november kan Venus også findes på morgenhimlen. I midten af november står Venus og Merkur meget tæt på hinanden. Ved slutningen af måneden står Venus op kl. 0631.

Jupiter. Jupiter nærmer sig sin opposition og kan derfor ses på morgenhimlen. I midten af november står Jupiter op kl. 0541, mens den i slutningen af december står op allerede kl. 0321. Der er derfor også gode muligheder for at iagttage Jupiters fire store måner. Disse kan dog kun ses i en kikkert. Egentlig har disse måner (Io, Europa, Ganymedes og Callisto) hver for sig lysstyrke nok til at kunne ses fra Jorden uden brug af kikkert. Det er pga. af Jupiters stærke lys, at man bliver nødt til at anvende kikkerten.

Den 10. december kan Jupiter relativt nemt findes 4 grader nord for Månen.

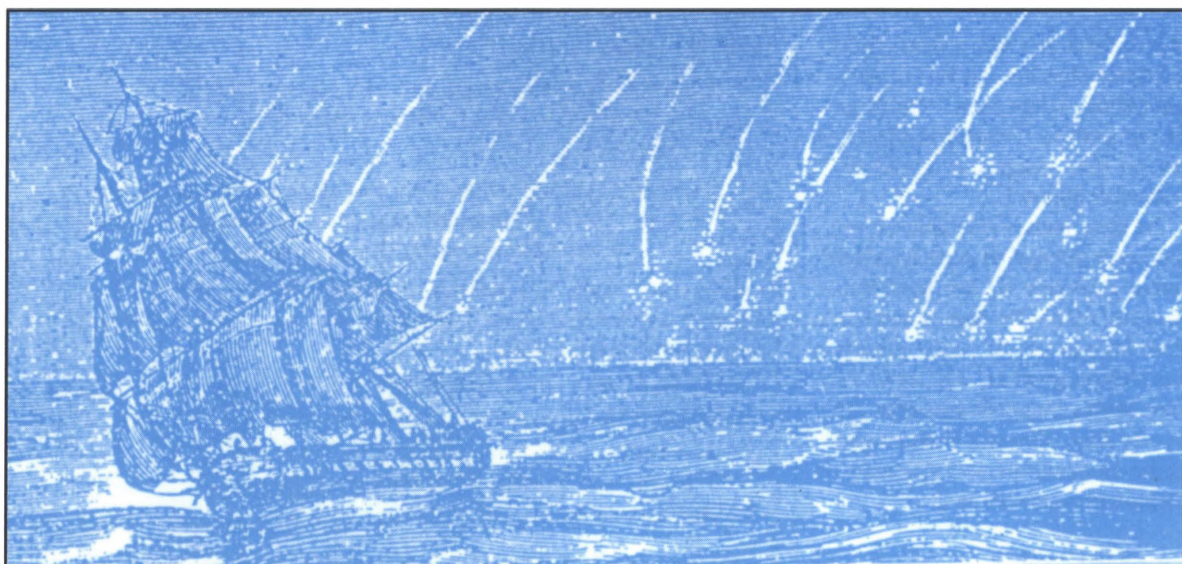
Saturn. Selv om Saturn for længst har overstået sin opposition, kan den stadig ses på aftenhimlen. Ved slutningen af januar er det dog ved at være slut, idet planeten går ned, inden det bliver rigtigt mørkt.

Meteoror

Perseiderne. Augustsværmen Perseiderne druknede nærmest i regn trods de gode forudberegninger angående maximumsrater. I øvrigt ligger det nu klart, at der ikke var tale om nogen egentlig meteorstorm, men forøgelse af maximumsraten til formodentlig det 5-dobbelte af det normale.

Geminiderne. Stjerneskuddsværmen Geminiderne optræder omkring den 14. december, og maximumsraten ligger omkring 60 meteoror pr. time. Meteorerne i denne sværm synes at stråle ud fra et område i stjernebilledet Tvillingerne.

Quadrantiderne. Quadrantiderne kan ses først i januar med maximum den 3. januar. Der er mulighed for at se op til 110 meteoror pr. time. Radianter ligger i et område mellem Bootes (Bjørnevogteren) og Karlvognen. □

En ufologs dobbeltliv

Gennem tiden har en del forskellige personligheder markeret sig inden for ufo-verdenen. En af disse er den canadiske ingeniør Wilbert B. Smith.

Det siges bl.a. om Wilbert B. Smith, at han var leder af et officielt ufo-projekt i Canada (Project Magnet).

Nogle hævder endda, at der var mystiske omstændigheder ved hans død for 30 år siden. Men hvad gemmer der sig egentlig bag myten Wilbert B. Smith?

Ufointeressen vækkes

Wilbert B. Smith blev født i Lethbridge, Alberta, i 1910, og han tog en uddannelse som elektroingeniør ved University of British Columbia. Efter en kort årrække hos en radiostation, blev Smith i 1939 ansat ved det canadiske transportministerium (Department of Transport, DOT), hvor han igennem det meste af sit liv arbejdede med atmosfæriske problemer.

Sidst i 1940'erne begyndte Smith at modtage, hvad han mente var mentale budskaber fra rumfolk. Mens han holdt dette hemmeligt, begyndte han at sætte sig ind i ufoemnet. Blandt andet læste Smith en artikel skrevet af Keyhoe i 1950 samt Frank Scullys klassiske bog "De flyvende tallerkener".

Smith spekulerede over, om ufoerne mon benyttede en form for magnetiske bølger, og i efteråret 1950 besøgte han Keyhoe i Washington. Keyhoe, der var journalist med flyvning som speciale, og Smith kom godt ud af det med hinanden, selv om Keyhoe var noget mere skeptisk over for Scullys beretninger om nedstyrede ufoer end Smith.

Senere samme år besøgte Smith fysikeren Robert Sarbacher, der var konsulent for det amerikanske luftvåben. Smith spurgte Sarbacher, om den amerikanske regering var i besiddelse af stykker fra ufoer. Det bekræftede Sarbacher og tilføjede, at "det er ret sikkert, at det ikke kommer fra jorden."

Forskning hos DOT

Da Smith vendte tilbage til DOT, startede han sammen med andre ansatte projekt Magnet, der skulle fremskaffe data af høj kvalitet om

ufoer. Der har været forskellige meninger om, hvorvidt dette var et officielt DOT projekt. Flere mener, at det var tilfældet, og Smith fik da også overtalt sin chef til, at gruppen måtte benytte faciliteterne hos DOT. På den anden side foregik gruppens arbejde uden for normal arbejdstid, hvilket antyder, at projektet ikke havde nogen egentlig officiel status.

I 1952 steg antallet af ufoobservationer kraftigt bl.a. fra canadiske piloter, og den canadiske regering besluttede at starte en hemmelig undersøgelse med kodenavnet "Project Second Storey". Lederen af undersøgelsen var O.M. Solandt, og Wilbert B. Smith deltog i møderne som repræsentant for DOT.

Desværre var Smith den eneste i gruppen, der reelt interesserede sig for ufoer, og resultaterne af "Project Second Storey" blev stort set ikke andet end en række møder. Til gengæld fortsatte Smith sit private projekt Magnet, og i 1953 skrev han til Keyhoe, at projektet arbejdede med at færdiggøre en rapport.

Smith skrev, at "vi vil komme med konklusionen, at tallerkenerne sandsynligvis er fremmede rumskibe, idet der ikke er nogen anden forklaring, der passer med vores data". Det blev da også konklusionen i den endelige rapport.

Sporingsstation

Noget overraskende godkendte Smiths overordnede hans ansøgning om at få udstyr til en elektronisk sporingsstation, der skulle registrere ufoaktiviteter med forskellige instrumenter. Forskellige videnskabsmænd hjalp Smith med at etablere stationen, men det skete al sammen i deres fritid.

Sporingsstationen fik de store overskrifter frem i aviserne, og det

faktum, at staten havde lånt projektet instrumenter, fik pressen til at overdrive statens engagement. Sporingsstationen blev "lukket" i august 1954. Det blev også enden på Smiths videnskabelige arbejde med ufoerne.

Siden har disse eksperimenter været misbrugt af mange ufologer til at "bevise" et officielt canadisk engagement i ufoforskningen. Det seneste eksempel er desværre dansk, idet H.C. Petersen i bladet "UFO Kontakt" skriver, at "snart efter de første nedstyrtninger, startede i USA og Canada et fælles forskningsprojekt under ledelse af canadieren W.B. Smith gående ud på, at løse gåden omkring ufoerne fremdriftssystem" (UFO Kontakt, nr. 2, 1993).

"UFO Kontakt" omgås dermed sandheden noget lemfældigt. For det første var der ikke tale om noget fælles projekt mellem USA og Canada, og for det andet var der ikke tale om et egentligt officielt projekt, selv om Smith lånte statens udstyr. Desværre er eksemplet ikke enestående for "UFO Kontakt".

Kontakter

Efter disse videnskabelige eksperimenter kastede Smith sig derefter over kontaktpersonerne. Han læste Adamskis første bog og slugte det hele råt. Desuden kom han i kontakt med Frances Swan i Maine. Hun mente, at hun var i kontakt med "Det universelle forbund af planeter" gennem automatisk skrift. Smith besøgte Swan for at stille en række spørgsmål om de fremmede. Bl.a. bad han gennem Swan de fremmede om at udsende en radiomeddelelse på et bestemt tidspunkt. Meddelelsen udeblev dog.

En sikkerhedsofficer fra den amerikanske flåde besøgte på et tids-

AF PER
ANDERSEN

punkt også Frances Swan, og Smith fandt dette mærkeligt. Han bad Keyhoe om at finde ud af, hvad der var sket. Det viste sig, at officeren hed John Hutson, og han havde besøgt Frances Swan på grund af hendes påståede evner. Angiveligt forsøgte Frances Swan at sætte Hutson i transe, for at han kunne komme i kontakt med rumfolkene, men det mislykkedes.

Smith betragtede de psykiske meddelelser fra rummet som videnskabelige sandheder, og han begyndte at undersøge en række kontaktpersoner. Han blev mere og mere overbevist om, at de alle var i kontakt med rumfolkene.

Smith udtalte, at "folkene derude fra har udvist stor tålmodighed og forståelse for at fjerne de fordomme og forkerte antagelser, som jeg har opbygget gennem mange år. For første gang i mit liv begyndte jeg at forstå den grundliggende enhed i universet og alt, hvad det indeholder. Videnskab, filosofi, religion, erkendelse og energi er alle facetter

af den samme juvel. Før end nogen af disse facetter kan blive forstået, må man erkende selve formen på juvelen."

De sidste år

I 1957 blev Keyhoe formand for den amerikanske ufoforening NICAP (National Investigation Committee on Aerial Phenomena), og Smith blev en af de mange videnskabsmænd og ingeniører tilknyttet organisationen. Men NICAP forsøgte at holde en saglig og undersøgende linie, og i 1958 førte det til et brud med Smith. Smith sagde fra, fordi han ikke et øjeblik var i tvivl om de besøgendes realitet.

Smith havde allerede i 1956 oprettet en lokal ufogruppe i Ottawa, som regelmæssigt var ude for at kikke efter rumskibe. Han fortsatte sin interesse for den mere metafysiske side af ufoerne frem til 1962, hvor han døde af kræft den 27. december. □

KILDER:

Fate, juli 1992
UFO Kontakt, 1993, nr. 2
 David M. Jacobs: *The UFO Controversy in America*, Signet, 1976
 Margaret Sachs: *The UFO Encyclopedia*, Corgi, 1981
 Ronald D. Story: *The Encyclopedia of UFOs*, New English Library, 1980

Ring til SUFOI

Alarmcentral og information
 Tlf.: 8628 9061

Foredrag
 Tlf.: 8680 1315

Korrektion

I UFO-Nyt nr. 3 1993 bragte vi på side 17 en anmeldelse af den engelske video "Undeniable Evidence".

Vi fik udnævnt Colin Andrews til filmens gennemgående figur.

Dette er ikke korrekt.

Den gennemgående figur i filmen er en helt anden person med navnet Andrew Collins.

Vi beklager.

Nye fejlkilder på vej

Firmaet Bell Helicopter i USA har nu udviklet et nyt ubemandet fly (UAV = Unmanned Air Vehicle), der bliver kaldt for Eagle Eye. Bestillingen er kommet fra det amerikanske forsvarsministerium, og de første tests og demonstrationer af flyet begyndte i april i år.

Hvis alt går efter planen, vil disse ubemandede fly snart blive installeret på et stort antal skibe i flåden. Med "unaturlige" bevægelser som hurtige skift i hastigheder og retninger må ufologerne nok imødesee endnu en kilde til fejlobservationer.

KILDE: *UFO Magazine*, Vol. 12, No. 1
 /pa

Ufomøder i København

SUFOIs ufogruppe i København holder jævnligt møder, hvor vi ser videoer om ufoer og lignende emner, diskuterer de nye observationer i området samt i øvrigt hygger os.

Er du interesseret, så kontakt Per Andersen på telefon 31 71 96 64 for yderligere oplysninger om det næste møde.

Gå efter alt, der glimter

Kommentar til artiklen "Eksisterer ufoerne?" af Toke Haunstrup bragt i sidste nummer af UFO-Nyt.

Uden at skulle tage stilling til, om ufoerne er et fysisk fænomen eller ej, vil jeg gerne i det følgende give et eksempel på, hvad der måske skete i Sovjetunionen, da man her brugte den af TH omtalte bevisførelse.

Scenen er Efterretningskontoret i Moskva for "Amerikanske militære anliggender". Året er 1988. Personerne er Generalstabschefen (G), og Efterretningsagenten (E).

G: "Fortæl mig så, hvad du fik ud af dit seneste ophold i USA."

E: "Vi har fået opsnuset, at amerikanerne har et super-avanceret fly under udvikling. Det går under betegnelsen 'Stealth', og er beregnet til at overvåge krigszoner fra stor højde."

G: "Hvad har I fundet af beviser?"

E: "Vi har taget fotos af alle de fly, som starter og lander på militærbasen, hvor de udvikler flyet."

G: "Hvilke af disse fotos er så af Stealth?"

E: "Ja, faktisk er kun ca. 4 % af billederne af Stealth. Resten er af andre fly, som letter og lander."

G: "Når der er så få fotos af den formodede maskine, er jeg ikke sikker på, at vi overhovedet kan acceptere det som bevis. Hvordan kan du med sikkerhed bevise, at det er Stealth?"

E: "Ja, jeg..."

G: "Der ser du, det kan man aldrig være helt sikker på! Hvad har I ellers af beviser?"

E: "Faktisk er det mest bemærkelses-

værdige ved flyet, at det ikke kan registreres på radar."

G: "Ikke registreres, jamen det er da umuligt!"

E: "Slet ikke. Flyet er konstrueret således, at der ikke er nogen flader, som kan kaste radarbølgerne tilbage, og derudover er overfladen beklædt med et 'blødt' stof, som heller ikke kaster noget signal tilbage."

G: "Det lyder mærkeligt, hvordan kan I kontrollere det?"

E: "Vi kan visuelt se flyet, men kan samtidig ikke registrere det på vores mobile radar, vi havde i nærheden af flybasen."

G: "Radaren lyver aldrig. Jeg ved ikke, hvad I har set, men jeg tror, I har forvekslet nogle informationer eller indstillet radaren forkert!"

E: "Nej det er umuligt."

G: "Jeg kan ikke lide denne sag. I siger, I kun har ganske få billeder af noget meget hemmeligt, som I ikke

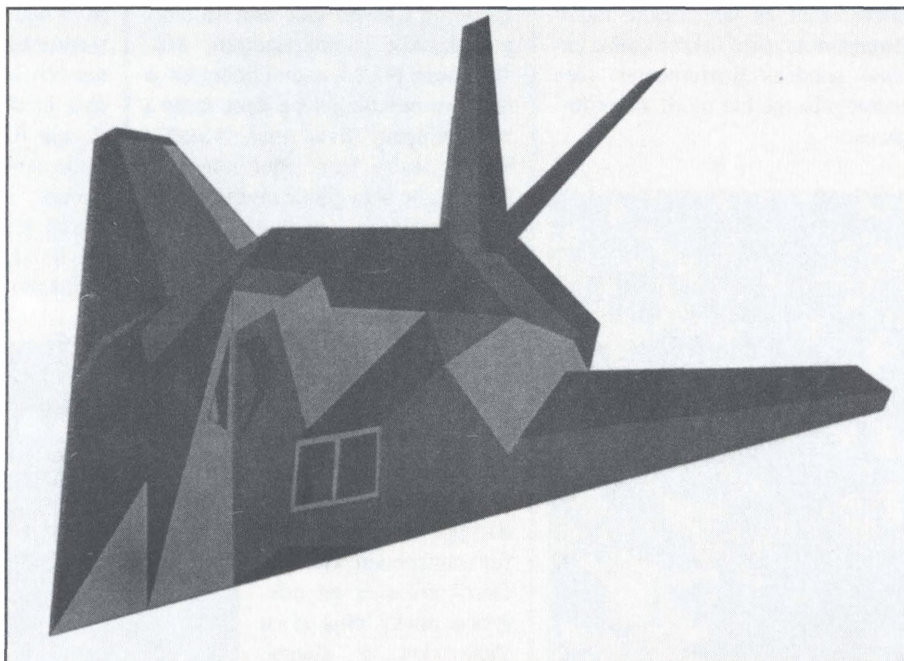
engang kan se på radaren. Jeg har en god forklaring. Den findes slet ikke! Det er et stort blålys, som amerikanerne har fundet på, for at vi endnu engang skal sprænge vores forsvarsbudgetter og yderligere udhule vores økonomi. Glem alt om det, I påstår at have fundet, og lad os så komme videre til noget mere realistisk!"

Efterskrift

To år senere blev Stealth brugt med megen succes af amerikanerne i Golfkrigen. Den var usynlig for fjendens radar og gav USA et stort fortrin over for blandt andet de sovjetisk byggede våben.

Morale: Gå efter alt, der glimter, vel vidende at det ikke er guld alt sammen. □

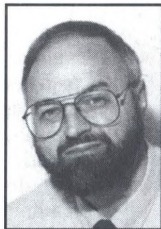
AF ERLING
HEGELUND

Mars-forbier

Det blev ikke til gode nye Mars-billeder og andre interessante data i denne omgang. Om natten den 22. august blev der fra Jet Propulsion Laboratory i Pasadena i USA sendt radiosignaler til rumfartøjet Mars Observer for at sætte tryk på raketbrændstoffet og dermed klargøre til opbremsningen 2 dage senere. Rumsonden skulle være gået ind i en bane omkring planeten Mars i ca. 400 kilometers højde.

AF OLE
HENNINGSEN

Gentagne radiokommandoer fra kontrolrummet i Jet Propulsion Laboratory i Pasadena genoprettede ikke kontakten til Mars Observer. (Foto: NASA)

Sådanne fotos har overbevist Mars-forskerne om, at der flød vand på planeten i fortiden. Men egentligt liv har man endnu ikke fundet beviser for. (Foto: NASA)

NASA mistede kontakten

Men JPL fik ikke kontakt med fartøjet. Hvad der egentlig skete med Mars Observer, er uvist. Vigtige dele af teknikken må være brudt sammen, og sonden kan nu være gået i en bane om Mars eller videre ud i en bane omkring Solen. Da fartøjet var programmeret til selv automatisk at tage kontakt med jordkontrollen efter 5 døgn forløb, var man forståeligt nok meget spændte i Californien sidst i august. Men desværre. Ikke en lyd.

Sådan går det jo af og til med meget store og ambitiøse projekter i vor teknologiske tidsalder. JPL har senere sendt en lang række radiokommandoer, som måske kunne aktivere sondens instrumenter, men anstrengelserne har hidtil været forgæves.

Alternativ pressekonference

En del mennesker tror ikke på, at den i øvrigt højt udviklede teknik kan slå fejl på afgørende tidspunkter. Fantasien har derfor frit spil - også i denne sag. Den kom så rigeligt til udtryk under en såkaldt "alternativ pressekonference" uden for Jet Propulsion Laboratory sidst i august måned. Her påstod en gruppe Mars-interessererede, at NASA selv havde slukket for rumsonden for at undgå, at den skulle opdage spor af liv på Mars.

Gruppen mener, at de pyramideformede formationer, som blev opdaget af rumsonden Mariner 9 i 1972 og ikke mindst det efterhånden så berømte "Mars-ansigt" og en "ruin-by", er bevis for, at der har været intelligent liv på den spændende røde planet. Måske kunne man så tilføje, at det nu nok havde været nemmere og billigere - set fra et amerikansk skatteydernes synspunkt - at lade være med at opsende en rumsonde og i stedet lade den dø i det amerikanske rumbureaukrati. Måske kunne NASA oven i købet have fået nye bevillinger og øget støtte i befolkningen, hvis man virkelig kunne påvise spor efter noget så spændende som gamle civilisationer på Mars.

NASA i knibe

Og NASA trænger virkelig til medvind. Man behøver blot minde om problemerne med Hubble-rumteleskopet og de dårlige antenneforhold for rumsonden Galileo. Dertil kommer en mislykket opskydning af en Titan-raket i august,

hvor man mistede en militær last til en pris af 1 milliard dollars. Hvis Mars Observer var gået i den korrekte bane omkring Mars og havde sendt billeder tilbage, kunne vi ellers have fået de hidtil bedste fotos fra denne planet.

Clementine til Månen

Til gengæld er der spændende nyt for alle Måne-interessererede. NASA har i samarbejde med det amerikanske forsvarsministerium foreløbig planlagt at opsende en ny månesonde den 24. januar 1994. Månesonden Clementine skal være i kredsløb i 2 måneder i en bane helt ned til ca. 425 km over Månens overflade. Herefter sættes kursen videre mod asteroiden Geografos, som den også skal forbi på sin rejse ud i rummet.

Opløsning på 10 m

Med nye kameraer og andre instrumenter om bord på Clementine regner NASA med at kunne hente nye data hjem om Månens geologi. Og de nye fotos fra hele Månens overflade skulle gerne være med en opløsning helt ned til omkring 10 meter. Så alle måneboere: Giv agt. Og se så at få dækket siloerne og fabriksanlæggene til igen! □

Verden er skør, men alligevel...

Danmark er blevet velsignet med et nyt blad. Ja, velsignet er vel så meget sagt, for det er et medlem af den bladfamilie, som tæller så "respekterede" publikationer som National Enquirer og Weekly World News. Blade som lever højt på at bringe fantastiske historier, som helst ikke må have alt for meget hold i virkeligheden.

Historierne i disse blade er meget karakteristiske. De handler altid om videnskabelige opdagelser, tekniske frembringelser eller sygdomstilfælde af en så enestående art, at man aldrig har set noget lignende. Man kan så i parentes bemærket undre sig over, at der aldrig er andre blade eller aviser, der har så meget som hørt om disse enestående opdagelser.

Til at bakke historierne op og tilføje et vist skær af autoritet, har man så en lang række forskere som alle sammen er verdenskendte, højt anerkendte, autoriteter eller lignende. De nævnes ved navn, men sjovt nok hører man aldrig om de universiteter, forskningsinstitutter eller andre organisationer, de nødvendigvis må tilhøre. Hvis man endelig gør, er det som regel et institut, der ikke eksisterer.

Det nye blad hedder "En Skør Skør Verden" (ESSV), og jeg blev første gang opmærksom på det, da en bekendt stak det op under næsen på mig, og sagde noget i retning af: "Du som er så interesseret i mærkelige ting - har du set det her nye blad? - Er det ikke sjovt?"

Min første reaktion var: "Jo, det ser da meget skægt ud," men da jeg havde læst nogle sider, synes jeg ikke, der var meget at grine af. Historierne og reportagerne i ESSV er så langt fra at være seriøse og lødige, at hvert nummer af bladet burde sælges som en novellesamling.

Der er naturligvis intet galt med novellesamlinger, men når de postulerer at være lig med virkeligheden, så er det et problem. Det er ikke nemt at blive taget alvorligt, når man beskæftiger sig med mærkelige fænomener, men det er bestemt ikke

nogen nævner ESSV. Skeptikere vil bruge det som et bevis på manglende lødighed hos dem, som forsøger at forske i et fænomen. Mens det vil fjerne enhver form for kritisk sans hos dem, der tror på de forskellige historier.

I det følgende skal jeg give nogle eksempler på kvaliteten af journalistikken i ESSV. Det vil forhåbentligt vise, hvilken grad af pålidelighed man kan tillægge bladets historier.

Nogle af ESSV's yndlingshistorier handler om kæmpemæssige insekter, som er dukket op forskellige steder i verden. Således kan man i nr. 1/1992 læse om en 120 cm lang græshoppe, mens man i nr. 7/1993 får historien om et møl, der er stort nok til at ødelægge et fyrtårn. I disse artikler skrives en hel del om mutationer, men uanset hvor meget insekter muterer, så bliver de aldrig til sådanne kæmper. Insekterne trækker nemlig vejret ved hjælp af tracheer, hule rør, som bringer ilten ud i alle dele af deres krop. Tracheer er et glimrende system, hvis man vel at mærke er lille. Dyr i den størrelse, som angives her, ville simpelt hen blive kvalt.

De mest irriterende historier er i mine øjne dem, hvor historien er så hurtigt og løst skrevet, at den ikke engang passer med illustrationen. I nr. 3/1993 kan man således læse om gelemanden, som ikke har nogen knogler i kroppen.

Hvad så med de knæ, man tydeligt kan se på billedet af ham? Eller hvad er det så, som tydeligt aftegner sig i hans hænder og fødder? Endelig vil jeg også gerne vide, hvordan denne gelemand kan trække vejret. Uden

AF LARS
THOMAS

blevet nemmere, efter ESSV er kommet til.

Ethvert forsøg på at føre en seriøs debat om uforklarlige fænomener, søslanger, ufo'er eller lignende, vil køre totalt af sporet i samme sekund,

en solid brystkasse kan et menneskes lunger nemlig ikke fungere.

Nogle gange er historierne mere, end virkeligheden kan klare. Så kan man jo heldigvis tage filmen til hjælp. I nr. 3/1993 kan man for eksempel læse om en stakkels mand, der lider af en mystisk sygdom, som har fået huden og kødet på hans ansigt til at smelte. Historien illustreres med to billeder af den stakkels mand - før og efter. Sjovt nok er "efter" et billede af Vincent Price i hans maskering som The Abominable Dr. Phibes i filmen fra 1971 af samme navn. På samme måde er en historie i nr. 7/1993 om en varulv i et planetarium i Madrid, sjovt nok illustreret med et billede af Lon Chaney i sin maskering som varulv i den gamle klassiske gyserfilm "Varulven".

ESSV er ikke stort bedre, når det drejer sig om mere håndfaste facts. Enten bliver der pyntet på dem, så de bliver mere dramatiske, eller også passer de simpelt hen ikke.

I nr.3/1993 kan man læse om en mand, der har fundet et amerikansk flag indridset i en klippevæg i en

hule i Blue Ridge Mountains. Det er for så vidt OK, hvis ikke det havde været, fordi billedteksten påstår, at flaget er fundet i Montana. Blue Ridge Mountains ligger i Virginia.

I det tidligere nummer er det en historie om langspyt, der må holde for. I følge Guinness Rekordbog 1993 er verdensrekorden i langspyt 14,5 meter. Denne rekord har siden 1982 tilhørt en vis Randy Ober. Så er det da fantastisk, at man i ESSV kan læse om en 6-årig pige, der kan spyte over 109 meter! Det skulle endda kun være 110 cm fra verdensrekorden, som i denne version siden 1981 skulle have været i hænderne på Jeff Barber.

Stort bedre går det ikke, når ESSV tager såkaldte eksperter til hjælp. Det får man et godt eksempel på i historien om dinosaurægget i nr. 6/1993. Her har en dinosaurseksperter, en vis dr. Newcombe, travlt med at udruge et æg fra en Tyrannosaurus. Ikke alene er ægget vist som værende på størrelse med en tønde (det største, kendte dinosauræg er kun ca. 30 cm langt), men den lille Tyrannosaurus påstås at ville vokse

op til et voksent dyr på 30-40 meter og en vægt på 10 tons. Jeg giver ikke meget for dr. Newcombes ekspertise i den forbindelse. 30-40 meter er over dobbelt så stor, som en Tyrannosaurus virkelig var.

Ganske få gange forsøger ESSV sig med en mikroskopisk smule kritik, som når de forsigtigt spørger, om det mon er en aprilsnar, at kineserne planlægger at hoppe alle sammen samtidig, og på den måde bringe uorden i jordens bane.

To minutter med en lommeregner kunne have overbevist redaktionen om, at det i allerhøjeste grad var en aprilsnar. Den samlede vægt af en milliard kinesere er i størrelsesordenen 70 millioner tons. Uanset, hvor hårdt de hopper, er det under 0,000000000001% af Jordens samlede vægt. Det vil ikke have nogen som helst virkning.

En ting har de dog de ret i på ESSV. Det er en skør verden, vi lever i. Jeg vil dog meget håbe, at den ikke er skør nok til at holde et blad som "En Skør Skør Verden" i live. □

Hvad de dog skriver!

Det er utroligt, hvad man kan læse i ufotidsskrifter - mest udenlandske forstås! I "International UFO Library Magazine", vol. 1, no. 4, er der en lille annonce, hvor en læser med en postboksadresse simpelt hen skriver: "Ønskes - Sandheden!" Hverken mere eller mindre. Specielt er vedkommende interesseret i at høre fra folk, der har førstehåndskendskab til rumfolk, der lever blandt os her på Jorden. Alle informationer vil blive holdt strengt fortrolige.

Så, kære rumfolk: Se så at komme i gang med kontakten! Her er endelig en seriøs interesseret, der ikke vil plapre ud med jeres hemmeligheder på alle mulige kongresser eller i bogform!

Det minder om den type af breve, der af og til dukker op hos de fleste ufoforeninger: "Send mig venligst ALLE oplysninger om ufoerne. Helst straks, da jeg skal bruge oplysningerne på torsdag!"

I samme amerikanske blad er der også en helsidesannonce for et "stjerneskibs emblem". Firmaet Unarius Academy of Science i Californien fortæller, at i år 2001 vil den sidste barriere for rejser i rummet være overvundet. I den forbindelse vil der lande et interstellart rumskib med 1.000 rumvidenskabsmænd. Det kommer fra planeten Myton i stjernebilledet Plejaderne. Landingens vil finde sted på Atlantis, der vil rejse sig af havet i det karibiske øhav!

Annonceteksten fortæller videre, at menneskets næste skridt vil være opdagelsen af liv på andre jordisk udseende planeter i Mælkevejen og erkendelsen af, at menneskeheden er en del af et interplanetarisk broderskab. Eftersom vi her på Jorden er blevet udvalgt som den 33. og sidste planet i dette interplanetariske broderskab, bør man - stadig iflg. annoncen - vise sin positive ind-

stilling til den forestående landing i 2001 ved at bære det specielle "stjerneskibsemblem", der kun koster omkring 25 dollars.

Emblemet er fremstillet af østrigske krystaller, der opsat i stjerneskibsform afspejler rumbrødrenes højere frekvens. Ved at bære emblemet signalerer man samtidig sin velkomst til de fremmede. Emblemet er fuldt garanteret (hvad det så end betyder.) Men så er man til gengæld også sikret en plads i rumskibene, når de lander i 2001, lover annoncen.

Og den er vel så til gengæld sikret en plads i Guinness Rekordbog for tåbelige annoncer? □

Ole Henningsen

P.S. Sender man i stedet pengene til mig, skal jeg garantere for, at jeg vil bruge pengene til noget fornuftigt!

Hvor ørnene bliver stedt til hvile

Vor udsendte medarbejder, Per Andersen, har været en tur i USA, hvor han besøgte det amerikanske luftvåbens museum i Dayton.

Dayton i den amerikanske stat Ohio er ikke nogen stor by. Det ville også være en skam at sige, at byen har noget storbypræg over sig. Den minder mest af alt om en søvngig forstad. Når man beder en taxichauffør om at sætte sig af i bymidten, tror man, at han tager gas på en, når han proklamerer "here it is"!

Byen er dog berømt for to seværdigheder: Det amerikanske luftvåbens museum og Wright-Patterson Air Force Base, der begge ligger lige uden for Dayton. Sidstnævnte base har jo indskrevet sig i ufohistorien som det sted, hvor den amerikanske regering angiveligt skulle opbevare rester fra det ufo, der påstås at være styrtet ned i New Mexico i 1947. Basen er i øvrigt opkaldt efter brødrene Wright, der sædvanligvis anses for at være opfinderne af flyvemaskinen, samt Patterson, der var stifteren af edb-firmaet NCR. NCR har spillet og spiller en afgørende rolle i Daytons historie og velfærd.

Min besøg på selve basen begrænsede sig desværre til en middag i officersmessen. Basen udgør et meget stort område - faktisk er det en mindre by med omkring 20.000 mennesker. Selv om chaufføren måtte køre længe rundt i området, inden han fandt det rigtige sted, så observerede jeg dog ikke noget mistænkeligt!

Til gengæld fik jeg lejlighed til at besøge det store flymuseum, der er det ældste og største militære flymuseum i verden. Uden for bygningerne og i flere kæmpestore hangarer bliver der udstillet mere end 200 fly og missiler samt en del andre genstande med relevans for flyvningens historie. Der er mere end 1,5 mio. besøgende om året, og disse har

også lejlighed til at se film lige som i planetariet i København.

Jeg skal naturligvis ikke opremse de mange spændende fly, der er at finde, men blot nævne nogle få af de fly, der spænder lige fra flyvningens barndom og til i dag. For at starte

med det sidste er der udstillet et Stealth-fly, som er meget mindre, end man går rundt og forestiller sig. Det var spændende at se dette fly helt tæt på og se de spændende detaljer.

I flæng kan nævnes andre fly som delt aflyet XB-70, B52 (inden-dørs!), B36 og C124. For den rumfartsinteresserede kan man komme helt tæt på den Apollo 15 kapsel, der kredsede om månen i juli 1971.

Museet har et anneks, der er placeret lige på Wright brødrenes flyvelinje. I dette anneks findes der flere præsidentfly,

og det bliver i øvrigt anvendt til restaurering af nye fly til samlingen.

Skulle man en dag komme forbi Dayton, så må man endelig huske at lægge vejen forbi flymuseet. Det er virkelig en helt speciel oplevelse. □

TEKST &
FOTOS PER
ANDERSEN

Hovedindgangen til Luftvåbenets flymuseum i Dayton. Tv. er biografen, og th. skimtes den ene store hangar.

En del fly er udstillet udenfor. Her det store Rockwell International B-1A.

Ikke kun amerikanske fly er udstillet i museet. Her ses et eksemplar af det tyske Junker fly, Ju-52.

Får SUFOI nogen ufo-fotos?

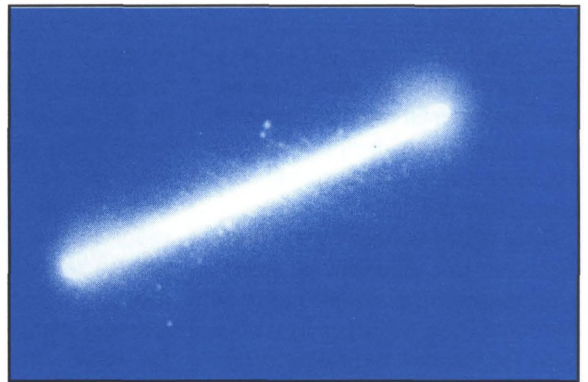
Efter mine lysbilledforedrag er der ofte en tilhører, som spørger, hvorfor jeg ikke viser alle de ufo-fotos, som SUFOI må have modtaget. Svaret er ganske enkelt: Vi har flere danske fotos samt en enkelt videooptagelse, som vi endnu ikke kan forklare. Disse optagelser er omtalt i UFO-Nyt og vises selvfølgelig også på vores foredrag. Men langt de fleste fotos har faktisk en naturlig forklaring.

Her gengives nogle af de fotos, som Fotoafdelingen har modtaget de sidste to år, og som er blevet undersøgt af fotokonsulent Hans Bødker.

AF KIM
MØLLER
HANSEN

Morten Dahlgaard, Søborg, tog dette foto i marts-april 1992 på en skiferie i Otisei, Italien. Det mørke "objekt" over hovederne blev ikke set under fotograferingen. Undersøgelser tyder på, at "objektet" er snavs, som har dannet en skygge på negativet i optagelsesøjeblikket (billedet er et udsnit).

Billedet er taget i begyndelsen af 1980'erne af Bob Pedersen, København, gennem et tagvindue i Horsens. Der blev intet mystisk bemærket under optagelsen. Det aflange "ufo" er sandsynligvis et lysstofrør, som har spejlet sig i det tagvindue, som Bob Pedersen fotograferede igennem.

Under en ferietur i Nordtyskland i juni 1982 tog Alfred Andersen, Kalundborg, dette selvportræt. Andersen bemærkede ikke noget under optagelsen, men har senere undret sig over pletten øverst til venstre på himlen.

Kraftig forstørrelse af pletten, som har en naturlig forklaring. Den er lavet af en luftblære på filmen under fremkaldelsen.

I marts 1990 tog Børge Wandorf, Hvidovre, en serie billeder af Kalvebodbroen. Efter fremkaldelsen af billeder opdagede han dette mærkelige objekt, som ikke var på himlen, da han tog billedet. En nøje undersøgelse af det originale negativ viser, at negativet under filmfremføringen har fået et "knæk", som har lavet dette spændende aftryk.

Den 12. oktober 1992 kl.20-21 observerede Klaus Petersen, Århus, et kraftigt lys på himlen tæt ved Fyrreklinten på Mols. Han tog et foto af lyset. Desværre har vi kun haft det ene negativ (og ikke hele filmstrimlen) til undersøgelse. Billedet viser et punktlys, der har bevæget sig under den ca. 2 minutter lange eksponering. Mulighederne er mangfoldige, og et flylys kan ikke udelukkes.

Lørdag den 11. april 1992 stod Rene Busch Müller ude på altanen til lejligheden i Tåstrup sammen med sin samlever, da de fra kl. 23.35 til 23.40 så et klart, rødt konstant lys og et mindre gulligt lys samt et hvidt skær omkring disse. Lysene bevægede sig med konstant hastighed og kurs og var højt oppe på himlen.

De to observatører troede, at det var et fly i brand, og tog mindst ét billede af lysene. Billedet viser 4 små punktlys samt et lidt større og lidt mere sløret. På nuværende tidspunkt kan vi ikke sige, hvad Rene Busch Müller har set og fotograferet.

Sådan kan du hjælpe

SUFOIs Støttefond bidrager til oplysningsfremstød i Danmark.

SUFOIs Forskningsfond gør det muligt at få lavet fotoanalyser og tekniske analyser samt sat nye projekter i gang. Bidrag til fondene modtages med tak på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

Mystik over Nordsøen

Onsdag nat den 20. oktober blev der set et mærkeligt orangelysende fænomen på himlen. To personer på en olieplatform i Gormfeltet og en vejrobservatør på en platform i Thyrafeltet samt en styrmand så fænomenet, der var på himlen i over en time, og som efter al sandsynlighed befandt sig i omkring 100 kilometers højde.

SUFOI har talt med observatører til begivenheden og kan efter de foreløbige undersøgelser udelukke, at fænomenet skyldes stjerner, planeter, nordlys, lysende nat-skyer, meteorer og kemikalieskyer. Det undersøges i øjeblikket, om skyen er forårsaget af en raketaffyring eller lign.

Vi vender tilbage til den spændende sag med en detaljeret rapport i næste nummer af UFO-Nyt.

Kim Møller Hansen

Hvad der siden hændte

Trofaste læsere af UFO-Nyt kan huske vores lange artikelserie om ufo-klassikere, dvs. de berømte ufo-hændelser der af en eller anden grund har indskrevet sig i ufologiens historiebog. Med jævne mellemrum er der en eller anden ihærdig sjæl, som efterforsker disse gamle sager på ny og ser på dem med nye øjne. Derfor dukker der stadig interessante detaljer op om de gamle tilfælde.

AF KIM
MØLLER
HANSEN

Kelly-Hopkinsville, 1955

Kelly er en samling huse 11 km nord for byen Hopkinsville i staten Kentucky, USA. Natten mellem den 21. og 22. august 1955 var en farm i Kelly skueplads for en hårrejsende

begivenhed. 11 mennesker blev belejret af små væsner med store lysende øjne og klo-lignende hænder. De flygtede først, da beboerne åbnede ild imod dem.

Sagen blev undersøgt af politiet, som dog ikke fandt nogen spor efter

det aggressive småfolk - bortset fra nogle huller i et vindue De blev lavet, da en af beboerne skød ud gennem vinduet efter et væsen. I Blue Books arkiver står sagen som "uidentificeret".

I november 1992 var John W. Coates fra Houston, Texas, på gennemrejse i området, og han benyttede lejligheden til at se nærmere på den gamle sag. Under gennemgang af arkiverne hos den lokale avis stødte han på navnet R.N. Ferguson. Politibetjent Russell Ferguson var en af de betjente, der i sin tid besøgte "gerningsstedet" og optog rapport.

Det lykkedes Coates at opspore Ferguson, der i dag er pensioneret. Under deres samtale kom det frem, at Ferguson i 1955 havde undersøgt området omkring gården uden at finde noget mistænkeligt. Han anså ikke vidnerne for at være særligt troværdige, og han troede ikke på deres beretning. "Skudhullerne" i vinduet så for ham ud til at være skåret ud. Ferguson kunne også huske, at der samme uge havde været vist en science fiction film.

Antonio Villas-Boas, 1957

I den brasilianske stat Minas Gerais hændte der den 15. oktober 1957 noget helt

Mystiske små væsner skræmte næsten livet af 11 mennesker i august 1955 i Kelly-Hopkinsville, USA.

(Tegning: Henrik Klinge Pedersen)

utroligt. Ved et-tiden om natten var den 23-årige landmand Villas-Boas ude at pløje alene, da han så, hvad han troede var en stor, rød stjerne. Stjernen viste sig at være et ægformet objekt. Det landede, og tre "mænd" og en "kvinde" tvang ham ind i rumskibet, hvor han oplevede en tvungen, kønslig omgang med en "rumkvinde" - en nærobervation af den mest intime grad!

Antonio Villas-Boas blev senere gift med en kvinde af jordisk oprindelse, og de fik fire børn. Villas-Boas blev sagfører i Formosa, Goias, og ledede også et firma frem til sin død i slutningen af 1992.

Dr. Walter K. Buhler, leder af foreningen "Sociedad Brasileira de Estudios Sobre Discos Voadores" (SBDEDV), har i forbindelse med Villas-Boas' død oplyst, at SBD-EDV i 1962-63 modtog et anonymt brev fra USA. I brevet bad "man" Villas-Boas om at rejse til USA, så han kunne inspicere en "flyvende tallerken", som militæret havde fået

fingre i. Dr. Buhler havde dengang videresendt brevet til Villas-Boas.

Ifølge Villas-Boas' søn rejste Villas-Boas faktisk til USA, men han fortalte aldrig, hvad han havde oplevet. □

KILDE: *Strange Magazine*, no.12 Kelly-Hopkinsville, 1955, er grundigt omtalt i UFO-Nyt nr.2, 1982 Antonio Villas-Boas, 1957, er grundigt omtalt i UFO-Nyt nr. 6, 1983.

To skræmte vidner i Kelly-Hopkinsville står her på det sted, hvor et væsen på taget havde langet ud efter dem.

Et ægformet objekt er landet foran Antonio Villas-Boas i Brasilien. (Tegning: Henrik Klinge Pedersen)

UTROLIGT

Mekanikere fra rummet?

En ny type historier er begyndt at cirkulere i USA. De går ud på, at bilister, der er udsat for en punktering på øde veje, bliver hjulpet af mystiske mænd i hvide kedeldragter. Disse mænd kommer og forsvinder i den blå luft!

En af historierne er fortalt af Dorothy Sergeant, der sammen med sin søster kørte en tur en eftermiddag. Bilen punkterede imidlertid på en øde vej, og ingen af dem vidste, hvordan man skulle skifte hjul. Kun få sekunder senere kom der en bil - tilsyneladende ud af den blå luft - og tre smukke, unge mænd i hvide dragter hoppede ud og hjalp dem med at skifte hjul. På trods af arbejdet blev deres dragter ikke beskidte, og de hjælpsomme mænd afviste enhver betaling for deres arbejde.

Da hjulet var blevet skiftet, kørte mændene væk i en bil, men efter kun få meter begyndte bilen at blive usynlig og forsvandt uden yderligere spor.

Er dette en ny form for vandrehistorie? Redaktøren af UFO-Nyt hører gerne nærmere, hvis der blandt vore læsere finde nogen, der har hørt lignende historier. □

KILDE: *UFO Magazine*, Vol. 12, no. 1

Per Andersen

Hjælp til bortførelser!

Fra SCHWA i Reno har vi modtaget et "Alien Invasion Survival Card", der er særdeles anvendeligt i tilfælde af bortførelser. Med kortet kan man bl.a. lære at skelne ufo'er fra fugle, skyer og månen. Hvis et specielt felt på kortet bliver rødt, betyder det, at man har været bortført for nylig og har glemt alt om det.

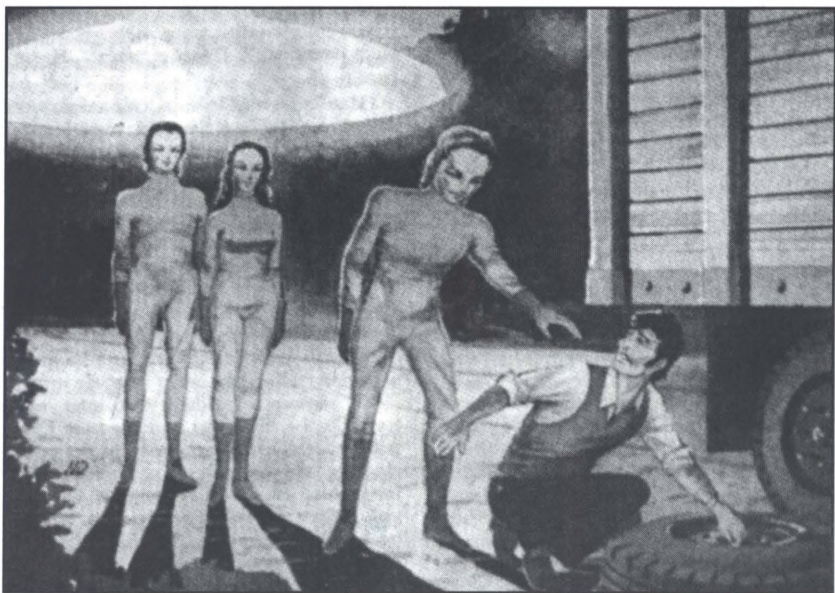
Kortet giver også følgende gode råd, hvis man skulle blive bortført af et ufo:

1. Bliv hvor du er!
2. Giv dem, hvad de spørger om
3. Glem alt, hvad der er sket

Kortet kan bestilles hos SCHWA, Box 6064, Nevada 89513-6064, USA. □

Per Andersen

Denne tegning er ikke lavet til de mange nye beretninger fra USA, men til den berømte Llanca-sag fra Argentina i 1973. Er der en sammenhæng? (Tegning: Norman Duke)

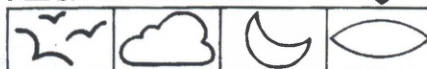

ALIEN INVASION SURVIVAL CARD

VIEWER

ALIEN IDENTIFIER:

RANGE FINDER:

The Xenon™ coated figures above will turn red when this card is within 1 mile of an alien.

IN CASE OF ABDUCTION:

1. Remain where you are.
2. Give or do whatever they ask.
3. Forget everything that happens.

LOST TIME DETECTOR:

If the Xenon™ coated figure at left is red, you have recently been abducted, and have forgotten everything. Scan sky with viewer above.

På gensyn i 1994

SUFOIs repræsentantskab og UFO-Nyts redaktion ønsker alle læsere en glædelig jul og på gensyn den 15. februar, hvor UFO-Nyt nr. 1 udkommer med bl.a. danske ufo-rapporter og en ny spændende artikelserie!